

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પ્રશાસન એટલે જ્યાં ડોધની આગ નહિ,
માનનો ઉદ્ઘમાન નહિ, માયાના ગુંજળા નહિ,
લોબની વ્યાકુળતા નહિ.

*

પુસ્તક : ૮૮

અંકુ : ૭

વિશાળ
મે
૧૯૮૨

આત્મ સંખત ૫૫
વીર સંખત ૨૫૧૮
વીકામ સંખત ૨૦૪૮

અ નુ કે મ ણ્ણ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	શ્રી નવકાર મંત્રનો જાપ ગણુનારાના સુંહર આદર્શ જીવનનું ગીત	—	૬૬
૨.	“નમસ્કાર મહામંત્ર”	સંકલન . શ્રી હીંશલાલ ભી. શાહ	૭૧
૩.	વૃદ્ધિચંદ્રશુદ્ધ કૈન પાઠશાળાનો શાલાણી વર્ષમાં પ્રવેશ	—	૭૯
૪.	કસોટી	રત્નિલાલ માણુકચંદ શાહ	૭૭

આ સભાના નવા આજીવન સલ્લ્ય

✓ ૧. શ્રી વિનયચંદ ગંભીરહાસ શાહ-મુખ્ય

**ચૈત્ર માસની સામુદ્દર્યક શાશ્વતી દર્શામી એણીની
વિધી સહીત આરાધના**

પરમ પૂજય આચાર્ય ભગવત શ્રી મેરુપ્રભસૂર્ણિશ્વરજી મહારાજ સાહેણી પાવન નિશ્ચામાં,
શ્રી ભાવનગર કૈન ૫૧૬ મૂ. તપાસંધના ઉપકર્મ, શ્રીમતી વિજયાલક્ષ્મી ઇતેચંદ સોમચંદ સહ-
પરિવાર તરફથી સંવત ૨૦૪૮ના ચૈત્ર માસની સામુદ્દર્યક શાશ્વતી દર્શાની એણીની વિધી સહીત
આરાધના કરાવવામાં આવી હતી. લગભગ એ હજાર આરાધકોએ લાલ લીધો હતો. ચૈત્ર શુદ્ધ
પાચમને દિવસે સાંજે ચાર વાગે શ્રીમતી વિજયાલક્ષ્મી ઇતેચંદ સોમચંદ સહ પરિવાર તરફથી
ખંડા અ.રાધકોને અત્તરવાયણું કરાવવામાં આવ્યા હતા. તેમજ ચૈત્ર વહ એકમને સવારે પારણા
કરાવવામાં આવ્યા હતા. આ શુદ્ધ પ્રસંગે એ દિવસ ધનામી લેખિત જ્ઞાન સ્પર્ધા રાખવામાં આવી હતી.
પારણા પ્રસંગે શ્રીમતી વિજયાલક્ષ્મી ઇતેચંદ સોમચંદ સહ પરિવાર તરફથી આરાધકોને ગરમ
શાલ ન ગ ૨ અને ઘોલપેન એકની પ્રલાવના કરવામાં આવી હતી. તેમજ અન્ય સદ્ગુરુસ્થો
તરફથી પ્રલાવના કરવામાં આવી હતી. ચૈત્ર વહ એકમને સવારના દર્શ વાગે આરાધકો તેમજ
સ્નેહિજનો તરફથી શ્રીમતી વિજયાલક્ષ્મી ઇતેચંદ સોમચંદ સહ પરિવાર સહ્યેનું બહુમાન
કરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રીમતી વિજયાલક્ષ્મી ઇતેચંદ સોમચંદ સહ પરિવારને હાઈક અભિનંદન.

પરમ પૂજય આચાર્ય ભગવાનું કીટી કોટી વંદના.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનણું તરીકીશી : પ્રમેદુકાંત ખીમયંડ શાહ એમ. એ., બી. કોમ, એલ. એલ. બી.

શ્રી નવકાર મંત્રનો જાપ ગણનારાના.....
.....સુંદર આદર્શ જીવનનું ગીત

नीति ओडाय नहिं ३२७ चुकाय नहिं
भोगभां इसाय नहिं हो...भाणा छ ॥६॥

घोलय इराय नहिं आकड़े घोलाय नहिं
उद्दलह वेप पहेराय नहिं...भाणा छ ॥७॥

इग लज्जाय तेवुं धर्म निंदाय तेवुं
काम कराय नहिं हो...भाणा छ ॥८॥

पूजा चुकाय नहिं व्याख्यान मुकाय नहिं
नवकारसी कराय सहि हो...भाणा छ ॥९॥

कर्मने तोडवा ढाँचाने टाणवा
नवकार गणाय सहि हो...भाणा छ ॥१०॥

धर्म विसराय नहिं नवकार लुलाय नहिं
भवसागर तराय सहि हो...भाणा छ ॥११॥

निशा मुकाय नहिं विधि लुलाय नहिं
मुझि प्रभाय सहि हो...भाणा छ ॥१२॥

ऋ

नवकार भंगना प्रभावतुं गीत
नवकार भंगनो भहिमा मोटो सुखुले नरने नार है,
हृदये राखी रटखु करो तो थाये येडा यार है.
नमो अरिहंताखुं नमो नमो, नमो नमो सिद्धाखुं नमो नमो,
शेठ सुदर्शन भगव जप्या एने भहयो भंगनो लहाव है,
मुणी किंहासन अनी गध त्यां केवो अज्ञय प्रभाव है
भहिमा मोटो भंग तण्णा आ उतारै भव यार है...हृदये
कर्म प्रक्षावे थथा केढीया राय श्रापाण सलुखा
बमत्कार नवकार भंगनो डीधा आंयेल अलुखा
सुंदरता पार्या पछी त्यां ते तेज क्षेषु ते चार है...हृदये
नवकार भंगनो भहिमा मोटो सुखुले नरने नार है...हृदये
जिनाशा विद्ध लभायुं होय तो भिन्धामिदुकड़

ऋ

“नमस्कार-महामंत्र”

संकलन : श्री हीरालाल बी शाह

नवकार महिमा : - यौह पूर्वदृप विशाल श्रुतना सार इप नवकार मंत्र हे नवकारना होके अक्षरोने मंत्रवहो महान मंत्रदृप माने हे. आठ संपदा अने नव पदमां. नमस्कार पहना पांचीश अक्षरो चुक्तिकाने. उत अक्षरो मणी अडसंठ अक्षरोने संपूर्णपैषु देवाधिष्ठित मानेला छे केना संभयग्र आराधनथी आराधक अष्ट महा सिद्धि अने नव महानिधिदृप आक्ष अने अक्ष्यतर अने प्रकारनी संपदा स प्राप्त करे हे. सुदेव सुशुरु, अने सहधर्म इप तत्त्ववयी साथे केना पहो सहाकार संकलित हे. संभयग्र हर्षन, संभयग्र ज्ञान अने संभयक्र चारित्र इप रत्नवयीना परम पूनित प्रकाशथी केना सर्वांग अक्षरो प्रकाशत हे. सर्व तार्थतुं तार्थं, सर्व भवनो मंत्र, सर्व निधानमां श्रेष्ठ निधान, एवा महामंत्र नवकारतुं ग्रिक्षण्य शुद्धिथी ध्यान करवुं ते सर्व श्रेय प्राप्तिनो श्रेष्ठ उपाय हे. के सर्व मंगल समृहनी मांगत्रिकाना महारात्य इप अनेड अने श्रेष्ठ धाव मंगल हे केम कागतुं स्वदृप अनाहि अनंत हे. तेम नवकार मंत्रतुं हेवुं अनाहि अनंत हे.

श्री अरिहंत, सिद्ध, आचार्य, उपाध्याय अने साधु महाराज एवे पांचे परमेष्ठि भगव तो अनुकेपे आर-आठ-छत्रीश-पचयीश अने सत्यावीश शुण्णाना धारक हे. केना सर्व शुण्णा १०८ थाय हे. एवे १०८ शुण्णाना शुण्णसमूद्रदृप नवकार मंत्रतुं दमरण्य भोक्षणायक बने हे.

पांच परमेष्ठिनी ओगाय :- - परमेष्ठि अट्टे परम श्रेष्ठ स्थाने रहेला, अर्थात् श्रेष्ठ अवस्थाने पामेला. एमां प्रथम परमेष्ठि पहे विराजमान परमात्मा श्री अरिहंत हेव हे कैन हर्षनना भूमि

उत्पादक हे. अर्थात् सततत्वेना आध्य प्रकाशक अने सहधर्मना स्थापक हेवाथी एवे प्रथम परमेष्ठि हे. श्री अरिहंत परमात्मा, श्री जिनेश्वरेन, तीर्थंकरहेव, वीतराग परमात्मा, सर्वज्ञ परमात्मा अने जिनेन्द्र जगवान वज्रे नामेथी पण संप्रोधाय हे. अरिहंत शष्ठीथी एवे लाव देवाना हे. एक पुण्य प्राप्त अष्ट महाप्रतिहार्य शोभाने योग्य हे ते अने धीनु रागदेवाहि महाअंतर शत्रुने हणुनारा हे ते अरिहंत. तेचे ऐवलेथी त्रील भवमां आभा दिव्यने तारवानी इरुण्णा भाव नाना थण उपर अने वीभूत स्थानकर्त्ता उथ उपा सनाना प्रतापे तीर्थंकरना भनवातुं पुण्य उपाख्यन हो ए. ए पांची तीर्थंकरना भवमां उत्तम राज. कुशालिमां जन्म पामतां ज विशिष्ट अवधिरान, अणीभरस धातुओवाणु अलौकिक शरीर, अप्रतिम इप, सुगंधी श्वासोव्यास, यावजलुव निरैशीता अने अदृश्य अहोर निहार विधि वज्रे अतिशयोथी परिवरेला हे. देवांगनाना सूतिकर्म अने मृन्द्रो महाराजान्योना अने देवोना जन्मलिखेकी पूजा पामेला हे. भतापिताना आदशाही लाङ्डोड भामता किंचरे हे. छां झुक्यथी महाविशार्गी होय हे, एमने गर्व उत्कर्षं होतो नथी. राज्यना अधिपति सआट राज थाग लां एमने आसक्ति हो ती नथी. अने शुघुं छाडी श्रमण अने लां एमनामा काया प्रत्ये सुखशीलता होती नथी. संयम पथे विवरे हे लाव एक भाव कुर्मक्षयनुं लक्ष्य शाखी, कठोर वत्पालन, तीव्र तपस्या, तेज रवी लाग. प्रपण परिसङ्ग ५२ विजय, घोर उपसर्गतुं सम लावे वेहन, अने निरंतर धाराधर ध्यान वज्रे आयरे हे. साधनाने अंते ज नावदखीय आहि चार धनधाती इर्मने आत्मा परथी हूर उर्दी वीत्तन.

सर्वज्ञ बने छे. अनंतदर्शन, अनंतसान, अनंतचारित्र (वीतरागता) अने अनंतीर्थ ए चार अनंता प्राप्त करे छे.

अहि पूर्वे उपार्जेव तीर्थकरपण्यातुं पुष्टय छहयमां आवे छे. तेथी तेजोनी सेवामां आठ प्रतिहार्यं निहंतर सेवामां हाजर रहे छे. ते आ प्रभाणे छे. रत्नमय सिंहासन, वींजाता चामर, छत्र, भामंडल, हुङ्कुषि दिव्य धनि, पुष्पवृष्टि अने अशोकवृक्ष आ आठे प्रतिहार्ये देवरचित ढाय छे. प्रखुनी सहितथी अने प्रखुना पुन्य प्रभावना आकर्षणे देवे. आ आठे प्रतिहार्योनी अने अन्य देवकुत अतिशयोनी दयना करी अति उल्लिखित आवे प्रखुनी सेवा-क्षितिनो अपूर्व लाभ भेजवे छे. अरिहंत भगवान्तना चार अतिशयदृप चार गुणे छे.

१. ज्ञानाभिशय :- तेनाथी द्वाकालोकना अर्थात् समस्त यशाचर पदार्थोना भूत-भविष्य, वर्तमानना सर्व आवे जाणे छे.

२. वयना अतिशय :- तेनाथी देव, मनुष्य, तिर्थंय सर्वे ने समन्य अंगी अने एकी सांघे छारो. संहेक्ने हूर करती संवेद वैराग्य नीतरती पांत्रीस अतिशयवाणी तत्त्व वाणी प्रकाशे छे. जे सांकेतिका न लागे थाक, न लागे भूम, के न लागे तरस, एटली अधी अभृत करताय अधिकी भीठी ढाय छे.

३. पूजा अतिशय :- तेनाथी नेत्रेन्द्रो देवेन्द्रो-थी पूजय छे, देशना भूमी भाटे समवसरण देवे रवे छे. जे मां रश्त, सुवर्ष अने रत्नना त्रण गढ उपर देव मनुष्योनी भार पर्णीहानी वयमां तीर्थकर परमात्मा देशना आपे छे

४. अपायापगमातिशय :- तेनाथी श्री अरिहंत परमात्मानी आसपासना सवासे योजन जेटका क्षेत्रमांथी जनताना भारी. मरडी जेवा उपद्रवोदीपी व्यापाचो हूर थई लाय छे. तेमज

पोताना रागदेवार्ह अथाचो. पण हूर थयेला छे. आठ प्रातिहार्य अने चार अतिशय मणी अरि. हंत परमात्माना भार गुणे छे.

श्री सिद्ध भगवान :- तेजो आठे प्रकारना कर्मना मणथा रहित अन्या ढोवाथी अस्यांत निमंज आठ गुणवाणा भनेल छे. चार गातीकर्मना नाशथी अनंतसान, अनंतदर्शन, अनंत वीतरागता अने अनंतीर्थवाणा चार गुणे छे.

आठीना चार अधाती पैकी वेदनीय कर्मना नाशथी अनंत अव्याधि सुख, आयुः कर्मना नाशथी अक्षय, अजर-अमर स्थिति, नामकर्मना नाशथी अद्विष्पणुं अने गोप्र कर्मना नाशथी अशुरुलघुता प्राप्त थाय छे. आ आठ गुणे ए आत्माना सहज गुणे छे. ते नवा उपजाता नथी पण कर्म द्वाना अवरायेलां हुतां, धायेलां हुतां. ते कर्म आवरणे. हूर थता स्वस्वदृपे अणी उठे छे, प्रगट थाय छे. ए दाते सिद्ध लगवांतो निरंजन निराकार छे, सर्वज्ञ-सर्वदर्शीं छे शुद्ध ज्ञाता दृष्टि छे. शास्त्र लयेति छे, स्वतंत्र छे. स्वरमण्यमां भजा छे. ज्ञानथी सर्वव्यापी छे, अनंत सुखभोक्ता छे. सर्व शाश्वता क्षयथी, सर्व दोगना नाशथी, सर्व पदार्थना संभवधथी अने सर्व ईच्छानी पूर्तिथी जे सुख थाय तेना करता अनंत गुण सुख सिद्ध लगवांतो छे.

श्री आचार्य भगवान :- त्रीजुं परमेष्ठिपद आचार्य भगवान्ती अलंकृत छे. श्री अरिहंत परमात्मानी गेरहाजरीमां श्री जिनशासनतुं सुकान संलाभी शके तेवा गुणे अने एवुं सामर्थ्यं तेजो धरावे छे श्री जिन प्रवचननी प्रभावकृता, स्वपर शास्त्र कुशलता, सुचेष्य शिष्य समूहतुं नेतृत्व, अप्रमत्तता विग्रे अनेक विशेषताओं ने धरनारा छे. अनंत हाणथी लवाटीमां भमता रभहता लवोने आचार्य भगवान भानव लिवना मूल्य अने कर्तव्य पंथ सूझाडी उप्रतिना भागे चढावे छे.

સંકુચિતમતિ, આતિક દિલ્લિ, વાસ્ના અને વિકાર ઈધી અને ક્લેશ, ગર્વ અને સ્વાર્થ, મમતા અને માયા, ભય અને હાયવોય બગેરે અનેક હોને શાંત કરી આચાર્ય લગનાન જીવોને સુંહર સમાધિનું આરોગ્ય આપે છે આચાર્ય લગનાનના ઉદ્ઘાટણ છે. તેઓ પ ઇન્દ્રિયોના નિયાહુક છે. ૬ વિષધ્રણ-ચર્ચાધારક છે ૪ પ્રકારના ઉષાયથી મુક્તા છે પ મહામંધારક છે ૫ પંચાચારને પાળનાર છે. ૫ મર્મતિ અને ઉ ગુપ્તિનું પાતન કરનાસ છે.

આ ઉપાધ્યાય લગવંત :— ઉપાધ્યાય લગવંત સાધુ મદરાનાઓને સૂત્ર સિદ્ધાન્તોના પાઠક હોય છે. તેઓના પચીસ ગુણું છે. ૧. અંગનામના આગમ, ૧૨ ઉપાંગ, ૧ ચરણ સિતરી. ૨ કરણ સિતરીના વાચક છે. એથી ૨૫ ગુણું ને ધરનારા કહેવાય છે વર્તમાન યુગમાં આંગ, ઉપાંગ, પથના, છેદસૂત્ર, મૂળસૂત્ર વગેરે સૂત્રોને નિયુંદિત, લાઘ્ય, ચૂલ્ણિ, ટીકા સાથે ભણ્ણવે છે એ રીતે શ્રુત પ્રવાહને વહેતા રાખનાર આ જન પ્રવચનના સ્તરંભ છે. તેઓશ્રી શાંત, સમતા અને ઉત્સાહથી (શોધ્યોને તૈયાર કરતા હોય શ્રી સંધના મહાન ઉપકારક છે.

આ સાધુ ભગવંતો :— ગૃહસ્થપણુંનો લાગ કરી દોક સંસા મૂઢી સર્વ પાપ વ્યાપારોને પ્રાતિશ્શ પૂર્વક છોડીને અલોકક સાધુતાને અગીકાર કરનારા હોય છે.

પાંચ મહામતની ભીજમ પ્રનિક્ષા સ્વીકારી એ સૂક્ષ્મ લુગની પણ હિસા મનથી પણ જાતે કરતા નથી, એની પાસે કરાવતા નથી, અને કરનારને ભારા માનતા નથી. એવી રીતે સૂક્ષ્મ જૂઠ, ચોરી, વિષય સેવન અને પરિચ્છ ધરણના નવ હોટિએ લાગી હોય છે. નવકાઈ લાગ એટલે મન, વચન, અને કાયાએ ન કરવું, ન કરાવવું અને ન અનુ-મોહન આપવું. જીવન આપું ય શાસ્ત્રધ્યયન, ચિંતન-અધ્યાપન, ધ્યાન, લાગ, તપસ્યા, ઇન્દ્રિય નિશ્ચદ્ધ, મનશુદ્ધિ, કુદ્ધાતૃપામાન તપમનાહિ પરીસહન બગેરે. માં પસાર કરે છે. તેઓશ્રીના ૨૭ ગુણું છે.

૫ પાંચમહામતધારક, ૧ રાજલોજન લાગ
૬ શાય લુરક્ષક ૫ પાંચ ઇન્દ્રિયનિશ્ચદ્ધ
૧ દોષનિશ્ચહ ૧ ક્ષમા ગુદ્ધધારક
૧ નિર્મંજિત ૧ પરિલેણ્ણ નિશ્ચદ્ધ
૧ સંયમ યોગપ્રવૃત્ત ૩ ત્રણ, અશુગ્યોગના
શેખા, ૧ પરિપણ સહન કરનાર, ૧ મરણાંત
ઉપસર્ગ સહન કરનાર, સત્ત્વાનીશ શુણોને ઉજમાણ
રીતે ધ્રારણ કરીને સાધુ ભગવંતો ચારિત્ર ધર્મતુ
પાતન કરે છે. સાધુ ભગવંતોને દ્વારા પદ્ધતિધર્મ
પાળનાને છે. તે આ :— શ્રમા, મૃહૃતા, સરળતા,
નિર્દોષતા, તપ, સંયમ, સત્ય, શૌચ (મનની
પવિત્રતા), અધ્યાત્મ્ય અને અપરિશ્છ, શ્રી નમસ્કાર
મહામંત્ર એ નવપદોનું બનેલું મહામંગલસૂત્ર છે
એના પારંબનાં પાંચ પહોમાં પાંચે પરમેષ્ઠિને
નમસ્કાર કરેલ છે પણીના એ પહોથી આ પાંચને
કરેલો નમસ્કાર સર્વ પાપને નાશ કરે છે. અને
છેવના એ પહોમાં સર્વ કરતાં શ્રેષ્ઠ મંગળ કરીને
તેનો મહીમા ગાવામાં આંદ્રો છે.

નમસ્કાર મહામંત્ર આપણુંને ધર્મી વાતો શ્રીભવી
નાય છે. આ પચપત્મેષ્ઠિ નમસ્કારમાં કોઈનો પણ
વ્યક્તિગત ઉલ્લેખ નથી, પરંતુ તે તે શુણીનો
નિર્દેશ છે, શ્રી જિનશાસનની આ સર્વમાન્ય
નિર્પક્ષપાત પ્રદૃપણા છે. જગતમાં સાચા પૂજય
સાચા ધ્યેય, અને સાચા શરણ્ય ડોણું હોય શકે
એનો સાચો નિર્દેશ છે.

પાંચ પરમેષ્ઠિને નમસ્કાર કરવાથી આતમામાં
પ્રશસ્ત કોઈના શુભ અંધ્યવસાય પ્રગટે છે, એથી
મહાન અંતરયો તુટે છે અને કર્મના બંધને
કપાય છે તેતાથી આત્મા અને મન પાવત જને
છ અન્ય મંત્રેથી થતી ઇષ્ટ સિદ્ધ કરતાં ધર્મી
ઉચ્ચી ઇષ્ટ સિદ્ધ આ મહામં થી થાય છે. મોક્ષનું
અનંત સુખ આ મહામંત્રનું આત્માન કરવાથી
જીવનલરનો પણ પાપી આત્મા એકવાર સદ્ગતિ
પામે છે. ઇષ્ટમય કે હીં સાધના કર્યા વિના પણ

नमस्कार महामंत्रना प्रलावथी साम न्य मनुष्यने पणु महान कार्य सिद्धिए। प्राप्त थाय छे, विद्या म त्रना पारंगत महापुरुषो पणु अंते नमस्कार महामंत्रनुँ संरणु कुरे छे।

नमस्कार महामंत्र ए अपिल शुननो। सार छे, ओना ध्यानमां महाजनी भूविन्दी। पणु छुननो। अंतिम डाल वीतावे छे एमां डल्याणु स्वदृप अनंत अर्द्धा अर्द्धा छे ए सुख अने हःअनी सर्व स्थितिमां स्मरण्यायि छेः सर्व श्रेष्ठ धर्येय, ध्याता अने ध्याननो हश्चक छे, आपणु अध्याये नमस्कार महामंत्रने आपल्या ज्ञानमां एतत्प्रेत कुरवानो छे।

श्री नमस्कार महामंत्र भाव मगल स्वदृप छे जैन शास्त्रोमां सर्व प्रकारनां भाव मगलोमां सर्वोत्कृष्ट भाव मंगल 'श्री पंचपरमेष्ठि नमस्कार' ने कहेल छे 'पंच परमेष्ठि नमस्कार' ए स्वयं 'शुभ' स्वदृप छे, अने शीजु ए के ते शुणेना अहुमान स्वदृप छे, 'श्री पंच परमेष्ठि नमस्कार' के सर्व सदृश्येष्वामा शिरोमणि ने 'विनय' सदृश्य छे तेना आहर अने पासन स्वदृप छे।

मोक्षजुँ भूणि विनय छे, विनय विना ज्ञान नथी, ज्ञान विना दर्शन नथी, दर्शन विना चारित्र नथी चारित्र विना मोक्ष नथी मतलब के मोक्षने माटे चारित्रनी जडूर छे, चारित्र माटे दर्शन (श्रद्धा) नी जडूर छे दर्शन माटे ज्ञान॥ जडूर छे ज्ञान माटे विनयनी जडूर छे,

योग्यनो विनय ए सदृविनय छे, श्री पंच परमेष्ठि नमस्कारमां तात्पिक शुणेने धारणु कुरवावाणा। विनयने पात्र, त्रिकाण अने त्रिलोकतीर्ति सर्व-व्यक्तिएने नमस्कार कुरवामां आवे छे, श्री पंच परमेष्ठि नमस्कारमां नमस्कारने योग्य व्यक्तिएनो सर्व प्रधान होवाचा तेमने थतो नमस्कार ए सर्व गगडोमां प्रथम मगल स्वदृप छे

श्री पंच परमेष्ठि नमस्कारमां वरु वस्तुओ। रहेली छे।

मनथी नमवानो भाव
वयनथी नमवानो शण्ड
कायाथी नमवानो कुया

ए रीते भाव, शण्ड अने कियाइप त्रिविध कियाथी युक्त 'श्री पंच परमेष्ठि नमस्कार' पाप धूंस अने कर्म क्षयना अनन्य कारण्याइप भनी जाय छे, तेथी ते सर्वोत्कृष्ट मंगल स्वदृप छे, तेथी श्री पंच परमेष्ठि नमस्कारनी बूलेकामां इरमावेल छे के पांचे परमेष्ठिएने कुरेलो। नमस्कार सर्व पापेनो नाश कुरनारो छे, तथा सर्व मंगलोमां प्रथम प्रधान सर्वोत्कृष्ट मंगल स्वदृप छे।

भंग्राधिराज श्री नवकारनी प्रथम विशेषता ए छे के तेना अक्षरोनो स योग अने पहेनी रथना संग अने स्पष्ट छे, सहु कोई सङ्केलाधिथी अने सरणताथी तेनो पाठ अनं उच्चार करी शके छे अनं तेनो अर्थ समझ शके छे,

श्री नमस्कार महामंत्रनी शीजु विशेष-। ए छे के तेना द्वारा जे सत्पुरुषोनी आराधना कुरवामां आवे छे ते अधा वीतराग अने निःपूरुह महात्मायो छे ज्यारे शीजु अन्य मंत्रोना आराध्य देव संसारी, अने सरागी आत्मायो छे,

श्री नमस्कार महामंत्रनी शीजु विशेषता ए छे के ज्या अन्य मंत्रोमां 'देवता' अधिष्ठाता तारोके छे, ज्यारे आ महामंत्रमां देवता सेवक दृपे रहे छे, ज्येया आ महामंत्रनी आराधना हरे छे तेव्यानी मंत्र प्रत्येनी अकितने वश थधने हुवो ते आराधकोना पणु सेवक भनीने रहे छे,

श्री नमस्कार महामंत्रनी योग्यी विषेषता ए छे के अन्य मंत्रो ज्यारे अत्यंत गूढार्थक अने उच्चारण्यामां अति कलिष्ठ होय छे, ज्यारे श्री नमस्कार महामंत्र शण्डथी आतं स्पष्ट अने अर्थथी

અયંત સરળ છે. બુદ્ધિમાનથી માંડી ખાળક પર્યંત સહુ કોઈ તેનો પાઠ સરળતાથી અને તેનું ઉચ્ચારણ શુદ્ધ રીતે કરી શકે છે અને તેના અર્થનું જ્ઞાન પણ સહેલાઈથી મેળવી શકે છે. મોકાલિલાલી પ્રત્યેક જીવ, પણ તે ખાળક હો કે વૃદ્ધ, સ્ત્રી હો કે પુરુષ, પંહિત હો કે નિરક્ષર, સર્વને એક સરળી રીતે ઉપયોગી થાય તેવી તેની અતુલપ રૂપના છે.

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની પાંચમી વિશેષતા એ છે કે કોઈક ભગ્રતો અનુષ્ઠાનિક નિયમ, લાભ હાની ઉભય માટે ઉપયોગમાં આવે છે, જ્યારે શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રથી કોઈને હાનિ કરી શકાતી

નથી, પણ તે કેવળ લાભમાં જ હેતુ ખને છે.

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રમાં અનેક વિશેષતાઓ છે જેથી અધ્યમ જુવે પણ આ મહામંત્રના શખાઓ કાનમાં પહોંચા માત્રથી દુર્ગતિરૂપી ગણન-ગણનમાં ગણધર્તા ઉગરી ગયા છે અને સદ્ગતિને પાર્યા છે. આટલી અદ્રાલુલ શક્તિ અને છતાં આટલી અતુલપ સરળતા એજા કોઈ માત્રમાં સંભવી શકતી નથી. તેથી જ જ્ઞાનીઓની દિષ્ટિઓ આ મત્રાધિરાજને મહિમા અતિ મહાન ગવાયેલો છે.

જિનારૂ વિદ્યદ જ્ઞાયું હોય તે મિચ્છામ હુસ્તાં.

શ્રો કંઈ જ લિ

શ્રી જ્યંતીલાલ ભગનલાલ શાહ (ઉ. વર્ષ ૬૮) તા. ૧૪-૪-૬૨ ના રોજ ભાવનગર સુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે, તેઓ શ્રી ભાવનગર જૈન ૧૫ મૂં તાં સંઘના ઉપ પ્રમુખ શ્રી હતા. તે પહેલા તેઓશ્રી અશરે ૧૫ વર્ષ સુધી શ્રી જૈન સંઘના માનદ મંત્રી હતા. તેઓશ્રી જૈન સમાજના અભેસર કાર્યકર હતા. શ્રી ભાવનગર જૈન સંઘે એક સંનિષ્ઠ કાર્યકર ગુમાચા છે, અને તેઓશ્રીની ઐટ પૂરી શકાય તેમ નથી. તેઓશ્રી ભાવનગરની ધર્મી જૈન સંસ્થાઓના દ્રસ્તી પણ હતા. અને બધી સંસ્થાઓની તન, મન અને ધનથી સેવા કરેલ છે તેઓશ્રી ઉદાર હિલના અને ધાર્મિક વૃત્તિવાળા હતા તેમના કુદુંણીજનો. ઉપર આવી પહેલ હુઃખમાં અમેસા સમવેહના પ્રગટ કરીએ છીએ, તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાન્તિ મળે તેવી પત્મમાત્રમા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

શ્રો કંઈ જ લિ

શેઠશ્રી, જ્યસુઅલાલ લાલચંદશ શાહ (કાલીયાકલાળ) ઉ. વર્ષ ૬૩ તા. ૫-૫-૬૨ ને મંગળવારના રોજ ભાવનગર સુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે તેઓશ્રી આ સભાના આળુવન સભ્યશ્રી, હતા. તેઓશ્રી ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને ભિલનસાર સરલાવના હતા તેમના કુદુંણીજનો. પર આવી પહેલ હુઃખમાં અમેસા સમવેહના પ્રગટ કરીએ છીએ. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાન્તિ મળે એવી પરમત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન પાઠશાળાનો શતાબ્દી વર્ષમાં પ્રવેશ

“શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન પાઠશાળાનો શતાબ્દી વર્ષમાં પ્રવેશ”

શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન પાઠશાળાનો શતાબ્દી વર્ષમાં પ્રવેશ

શ્રી ભાવનગર જૈન ૫૩૬. મૂં તપા સંઘે, શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન પાઠશાળાના ઉણું મકાનને તદ્દન નવેસરથી સમારકામ કરીને અનેક સુવિધાયુક્ત નવું સ્વરૂપ આપેલ છે. આ મકાનનું શુભ ઉદ્ઘાટન ઉદ્ઘાટન શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી ચીતુભાઈ હરિલાલ શાહ (વાધાવાળા)ના વરદુ હુસ્તે તા ૫-૫-૧૯૬૨ ના મંગળવારના સ્વાર્ણના ૮.૦૦ કલાકે કરવામાં આવેલ છે, તેમજ શ્રી આર્દ્ધિકર લગ્નાન, શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ સાહેબ, અને શુનદેવી શ્રી સરસ્વતીહેવી એ ત્રણે હૈટાની અનવરણુવિધિ શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી મનમોહનભાઈ કુલચંદ તંધોલી અને શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી ખાંતીલાલ કુલચંદ શાહના વરદુ હુસ્તે કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ સાહેબે શ્રી ભાવનગર શ્રી સંઘના ધર્તિહાસની ગૌરવ ગાથાઓ કંડાશવામાં અગાખિત અને અસિમ ઉપકારો કર્યા છે, મહારાજ શ્રીએ જન્મ તો પણ હેશમાં ધારણુ કર્યો. પરંતુ લાં તો દિક્ષા ભાઈ માત્ર ત્રણ વર્ષ રહ્યા. સંઘત ૧૯૬૧ માં શુભરાત હેશમાં આવ્યા શુભરાતમાં આવ્યા પછી પંનખમાં પધાર્યા જ નથી. શુભરાતમાં, ૩૮ ચોમાસા કર્યા તેમાં અરદે અરદ્ય ૧૬ ચોમાસા ભાવનગરમાં કર્યા છે. શ્રી ભાવનગર શ્રી સંઘના હિતને માટેજ જન્મ ધારણુ કર્યો હેય એમ જણાય છે. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ સાહેબની પુષ્યસમૃતિ સહા ચ્યારાનુવંશી રહે તે માટે, મહારાજ શ્રીની અમૃતાદિની હાજરીમાં સંઘત ૧૯૪૬ ના વૈશાખ શુદ્ધ ઉને દ્વિવસે મોટી ધામધુમ સાથે લચ્ચ વરધોડા ચહાવીને ચતુર્ભિંદ સંઘની સમક્ષ વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન પાઠશાળા સ્થાપવામાં આવી તેના ૬૬ વર્ષ પૂછું કરીને વૈશાખ શુદ્ધ ઉને દ્વિવસે ૧૦૦ વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. લારે ગચ્છાધિપતિ શાસન પ્રકાશક પૂજયપાદ આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજયેન્દ્રપ્રભ-સૂરીચરજી મ સા. ની શુભ નિશામાં, પ્રસ્તુત પુષ્યપુરુષ તથા પાઠશાળાનું શતાબ્દી વર્ષ અનેક વિધ શુભ પ્રવૃત્તિઓથી ધામધુમપુર્વક ઉજાય એવું અનોયું આયોજન શ્રી ભાવનગર શ્રી સંઘના ઉપકારે કરવામાં આવેલ છે. જેતુ ઉદ્ઘાટન શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી શશીકાંત રતીલાલ વાધરના વરદુ હુસ્તે કરવામાં આવેલ છે

“જૈન જ્યાતિ શાસન”

કસોરી

લેખક : રતિલાલ માણેકચંદ શાહ-નડીયાદ

આહી એક એવા સુગલની જીવન કથા આદેખનામાં આવી છે કે, પ્રત્યેક સુપ્રભાતે ઉઠીને નામ લેતાં પણ આપણો આત્મા પરિવ્રત બને.

એક શ્રીમંત, ધર્મિષ્ટ અને સંસ્કારી શ્રેણિવર્ધને તાં વિજય જરૂર્યો હતો. તે બચપણથીજ પ્રગલસ હતો. એટલે સુવિદ્યા તેને સહને પ્રાપ્ય બની હતી. શીંગ અને સહાચાર તેના સાથી હતા.

સમય સરકી રહ્યો હતો. અને વિજયકુમાર ઘોવાની તરફ પદાર્થ કરી રહ્યો હતો. પેતાની કર્મનીય કાંતિથી પ્રત્યેકનો પ્રિય પાત્ર બન્યો. હતો. વાણી માધુર્ય નાન્તા અને ઉત્કૃષ્ટ સંસ્કારોનો અ.વિજાર થવાથી તેણે મિત્રો, ચાહકો અને સભ્યોઓનો મોટો બર્ગ ઉલ્લેખ કર્યો હતા.

એક સમયે તેના મનુલક પર વિચાર આણો. ટ્વા લાગ્યો કે, અનાદિકાળથી આ આત્મા વિષયો લોગવતો આણ્યો. હોવા છતાં, તેનાથી તે તૃપ્તિ કેમ અનુભવતો નથી? એવ, તુચ્છ વિષયો. પછ્યાડે પાગલ બના અનાદિકાળથી આ ભવ સાગરમાં બટકી રહ્યો છે અને અનંતા હુંઝો જન્મ-મરણના લોગવી રહ્યો છે હુંવે જ્યારે આવો. સર્વેતૃષ્ટ મનુષ્ય જન્મ પ્રાપ્ત બન્યો. હુંઝો જે વિષય-કુષ્યાને નહીં છાડીએ અને સુાકૃત પણ પર પહ્યા પણ નહીં કરીએ, તો પછી તે પુરુષર્થ કથા ભવમાં કરી શકશો? જે આવો. ઉત્તમ મહા પુણ્યના થોગ મલેલ અને દેવને પણ દુર્લભ એવો મનુષ્ય

ભવ એળે ગુમાની હંશું. તો પછી ઉગરવાનો આરો-વારો કયાં અને કયારે? કયા ભવમાં??

સાચું સુખ, શાંતિ અને આનંદ બહારના કોઈ પણ પહાર્યો બદ્ધી શકે તેમ નથી. અન્ય પહાર્યોમાં માનેલું સુખ તે સાચું સુખ નથી. કારણું કે તે પરાધીન છે, કલિયત છે, તે અક્ષય નથી, તેની પછ્યાડે હુંઝ ડોકીયા કરતું જ હોય છે. તેને સુખ માની જ કેમ સકાય? આવા કહ્યેલા સુખની પાછળ પાગલ બનીને માણુસ વિવેક ગુમાની એસે છે અને વિષયો સેવી આત્માને પાપના ઘોર ગતીમાં ધક્કેલી હે છે. જેના પરિણામે નરક-નિગાહની ઉત્કટ વેદનાઓ, યાતનાઓ. અને ઘોર પીડાઓ લોગવાની પડે છે અને તે પણ અનંતા વર્ષો સુધી જવો સુધી, જે સાચું સુખ (અક્ષય) પ્રાહુભૂત કરવું હોય તો, બહારના પ્રત્યેક પદાર્થી પરથી દસ્તિને એસેડી લઈ, એ સ્વભાવ તરફ દ્વારાને સ્વિભર કરી, આત્માથી આત્માની અનુભૂત કરીએ તો જ લે પ્રાપ્ત બને.

વિષયો વિષ જેવા ભયંકર છે. વિષ તો માણુસને એક જ વખત મારે છે પણ વિષયો. તો જેવાના જવો સુધી જાવ મરણો કરાવે છે માટે તેનાથી બચવું આવર્યક છે. તેથી વિજયકુમારે નિષ્કર્ષ કર્યો કે, આ ભયંકર લોગેથી જેટલું અલપેત રહી શકાય તેટલું રહેવું જોઈએ; એમ વિચારી તુરત જ નિષ્કય કર્યો કે આજથા મારે જીંદગી પર્યાત કૃષ્ણપક્ષમાં (અંધળીયમાં) વિષય લોગનો લ્યાગ છે.

આજ શહેરમાં ખીલ એક ધર્મિંદ્ર, પ્રગણન અને શ્રીમત સદગુરુસ્થ વસતા હતા. તેમને એક પુત્રી હતી. જેનું નામ વિજય રાખ. વામાં આંદું હતું. વિજયા સુશીલ, સ'સ્કારી ચુવતી હતી, દેખાવમાં પણ તે લાખણ્યમણી, શૌષ્ઠ્વાન અને સૌંદર્યવતી હતી, રૂપ સાથે ગુણોનો તેનામાં સહયોગ હતો.

સમયના વતીત થવા સાથે, એક દિવસે આજ ગામમાંથી ધર્મની ઉપાસના કરનારા સાધીલું પધાર્યા. અનેક બહેનો. તેમની પાસે ધર્મદેશના સાંભળવા જબા લાગી, તેમાં વિજયાકુમારી પણ હતી સાધીલુંએ કિપદેશ આપતાં કંદું કે, હે પુષ્ય શાળીની બહેનો! જન્મો-જન્મમાં આ આત્મા વિષય-કૃપાયોમાં આસક્ત બનીને મહામૂલો એવો મનુષ્ય જન્મ બેઠી નાખે છે, કાઈ પણ એવું દ્ધાન નથી, કાઈ એવી યોગ નથી. કોઈ એવું કુળ નથી કે નયો આ આત્માએ જન્મ ન દીધો હોય! અતાંતા જાયો સુધી ભોગો લોગાં છતાં પણ આ આત્મા તેનાથી પાછો ઇરતો નથી, તુલ્ય ઘનતો નથી. અને જણે નવો જ અનુભવ કરતો હોય તેમ તેને લોગાની લાતસા પાગલ અનાંતી હે છે, તે તેમાં રમમાણ બની જય છે, વિષયનો કોડા ખરી જય છે અને પરિણામે હેવને પણ ફુર્ઝસ એવા મનુષ્ય બરને એળે જુમાંતી હે છે. માટે વિષય-કૃપાયોનો લાગ કરી આત્માઓનું ઉદ્દેશરણ કરવું નેહાયો. શાસ્કોમાં શાશ્વળનો પ્રશાસ અવૈકિક અતાંત્યો છે.

‘ને દેઈ કણ્ય કોડાં અહુવા કારેઈ કણ્ય જિણુંભાજુતાસન તોતા અપુણું.’

જાતીય બંન્ધાએ ધરિયે.’

કોઈ જાનિક આત્મા કોડા સોના મહોરાનું હાન કરે, અધવા સુર્ખુંતું જિનમંહિર બનાવે, તેનાથી પણ અધિક ઇણ અદ્ધાર્ય અંગીકાર કરવાથી મળે છે.

સાધીલુના વેરાગ્યમય ઉદેશથી વિજયાનું કુમારીનું હુદય પણ વેરાગ્ય રંગથી રંગાદ ગણું; તેણે વિચારું કે, સાધીલુંએ આપેલ ઉપદેશો તદ્દૂન સત્ત્ય છે. ખરેખર! આત્મા સાથે રહે ચૂફીને વિષયલોગોમાં ચક્યુર બનીને અધોગતિની ભયંકરગતિમાં ધક્કેલાઈ જાય છે અને ઉધ્ર્વગતિ ને આત્માને મળું ગુણ છે, તે પુષ્યપથને ભૂલી જાય છે ખરેખર! જોગે છાડવા જેવાજ છે હું પણ વિષયલોગોને વિલીન કરીને ઉધ્ર્વગતિ તરફ પદાર્પણ કરું તો કેવું સારું? આવી અમૂલી તથા માટે ગ્રભાવવી નેહાયો? એટલે તેણે સાધીલુંને કંદું કે, ગુરુણીલું મહારાજ! મારાથી કદાચ જીવન પર્યાત તો અદ્ધાર્ય ન પાળી શકાય પરંતુ માસમાં પંહર દિવસ તો જરૂર પાળી શકું. આજથી જીવન પર્યાત શુદ્ધ પક્ષમાં (શુદ્ધમાં) અદ્ધાર્ય પાળવાની ઉત્કટ ઉત્કંઢા ધરાવું છું તેથી મન તેથી પ્રતિજ્ઞા કરાવો. સાધીલુંએ બાધા આપી, અને વિજયાએ તે અંગીકાર કરો.

થાડો સમય કરી ગયો, અને વિજયકુમારને વિવાહ કરવાની તૈવારીએ થવા લાગી. એટલે સારા સારા કુટુંબોમાંથા મંગા આવવા લાગ્યા; તેમાં સુશીલ, સ'સ્કારી, સૌંદર્યવતી અને ધર્મિંદ્ર કન્યા તરીક વિજયાકુમારી પસંદ કરવામાં આવી, અને ઉભયનો સંબંધ પણ નકો થયો. કંજન પણ દેવાયાં. વિજયાએ મૈબસુરના વરે પદાર્પણ કર્યું.

રાત્રિનો સ્વસ્થ થયો. સયનશુદ્ધમાં પતિ-પતિન મહિયાં. બન્ને આનંદવસોર બની વાતાવરીમાં મજન બની ગયા. વાતાવરીમાં વિજયે કંદું કે, કૃષ્ણપક્ષમાં અદ્ધાર્ય પાળવાનો મેં નિયમ બન્ધુણ કર્યો છે, અને સમય પૂરો થવાને હન્તુ ત્રણ દિવસો જૂટે છે.

આ શબ્દો કાને અથડાતાજ વિજયા વિચારમાં જોવાઈ ગઈ, પણ કૃષ્ણપક્ષમાં તેણે મન પર કાળું મેળવી લીધો, પતિહેલ હુઃઅ ન અનુભવે તેટલા માટે મુખ પરના લંબ પરિવર્તિત કર્યા સિવાય સાવધાનતા પૂર્વીક વર્તવાનું રક્કી કર્યું.

વિજયકુમાર સામે સંગ્રહી શાણગાર ચલ્લને પોતાની પ્રીતભા જાબી છે. જે સોંધ્યે, લાલષુદ્ધ અને યોવાનાથી પરિપૂર્ણ છે, પ્રથમ સોહાગ રાત છે, બન્ને ચુવાનીમાં થનગની રહ્યાં હોવા છતાં, લીધેલી પ્રાતઃજામાં જાગ ન પડે તે માટે મન પર કાખૂ રાખી, સંયમ રૂપી સરિતામાં સ્નાન કરી કહે છે કે હનુ ગ્રણ દિવસો થોલી જવું પડે મન પર કેટલો કાખૂ ? સંયમ પાળવા માટેની કેટલી ઉત્કટ ઉત્કૃષ્ટ ઉત્કંઠા ? અને થીલુ બાજુ પત્તી પોતાની સાથે રંગ-રાગ, આન ફ-પ્રમોદ વિષય-લોગ, લોગવવા આમંત્રણ આપી રહી હોય. છતાં ખણ તેના અસ્વીકાર થતો હોવા છતાં પણ પોતાના પતી પ્રત્યે રહેને પણ રોશ ન આણ્યો. બન્ને ફંપાતીમાં કેટલો સંયમ, વૈરાગ્ય અને હેટલું મનોભળ?

વિજયની વાત સાંભળીને, બિજયને એટલું જ હુંઘ થયું કે, મારા કારણે મારા નાથની પરિસ્થિતિ કેટલી વિકટ બની ! એમને જિવન પથંત કૃષ્ણ પક્ષનો પ્રજ્ઞાયાર્થનો નિયમ છે અને મારે શુક્લ પક્ષનો; તથી તેમના માટે હું હવે કોઈ ઉપયોગી ન રહી. એ પોતાનો વિચાર તો કરતી જ નથી, પરિનિઃ મુશ્કેલીનો જ વિચાર કરે છે. 'જ સ્વી પાતના હુંઘે, હુંઘી છે તેને જ સાચી પત્તી કરી શકાય !' અણે નિષ્કર્ષ કર્યો કે, જે થયું તે સારા માટે, જે તેમ ન થયું હોતા તો, મારા માટે સંયમનો રસ્તો કાયમ માટે કયાથી ખુલ્લો થાતો?

તેણું ચિંતા કરના પાતેન કલું કે, હે પ્રાણુનાથ ! મારાથી પણ સંવિરોષ સૌદર્યવાન, મગદલ અને મનન અનંદ અ.પે તેવી નવયુબના સાથે કરાથી લગ્ન દરો નેથી આપની કામના પૂર્ણ થાય, કારણ કે મારે શુક્લ પક્ષમાં પ્રજ્ઞાયાર્થ પાળવાની પરિજ્ઞા હોય હું આપના માટે યોગ્ય નથી.

પત્તીની વાત સાંભળી વિજયકુમારે કલું કે, હે હેસનું પ્રિયે ! મને ચિંતયે પ્રત્યે સહેજ પણ રૂચિ નથી, એટાં થીજી લગ્ન કરવાનો પ્રક્રિયાથનો નથી. લાંઢ થયું કે તારા નેવી સુશીલ

સ્વીને પામીને, આપણે બેઠે અધ્યાર્થ પાળવાનો આવો શુલ અવસર પ્રાપ્ત થયો. વિષયો તો એર જેવા છેં જેમ કે ડિપાટના ક્રણ હેખાવમાં સુંદર હોવા છતાં અને ખાવામાં મીઠાં હોવા છ્ઠાં પણ પરિણામે પ્રાણુ હરી લેવારા છે. તે પ્રમાણે લોગ વિલાસો લોગવવા સારા લાગે છે, પણ પરિણામે ચોર્યાસી લાખ યોનિ અને ચાર ગતિમાં બટકાવી મારે છે. જે અંનતાહુઃપતું કારણ છે માટે, આપણે શીક્ષની પાળવું જ જોઈએ.

માત-પિતા આ વાત જાણી હુંઘી ન અને તેથા માટે તેઓ એકજ ઓરડામાં, એકજ સૈધામાં વચ્ચે તલવાર મૂકી સૂતા હતા આ રીતે ઉભય પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરી રહ્યા હતા.

સમય સરી રહ્યો હતો, તે ફરમયાન વિમલાં સ્વામી નામના ડેવળી લગભંત વિચરણ. વિચરતા ચોરાસી હુલાર સાધુના વિશાળ પરિવાર સાથે ચાંપા-પુરીનગરીને પોતાના પુનિત પગલાથી પાવન કરી. તેમની અમીરસ અરતી વાણી સાંભળવા (હેશના) માત્ર મહેરમણુ ઉલસાયો. ડેવળી લગવ તે દેશના આપી તે સાંભળી અનેક આત્માચોના હૃદયપટ પર વૈરાગ્ય અ.ળોટવા લાગ્યો, કાંઈ આત્માં જા શુદ્ધનજ પલટાઈ ગયા. વૈરાગ્યની પુનાત સરિતામાં ચહું સ્નાન કરવા મચી પહ્યા હેશના પૂર્ણ થયા બ હ જિનદાસ નામના ગૃહદસ્થે લગભંતને વાંદા કરી ચિંતા કરી કે, હે પ્રિયો ! ચોરાસી હુલાર સાધુ પારણા કરવા મારે લાં પથારે એવી મારી ઉંકટ ઉત્કંઠા છે, માટે પારણાનો લાલ આપવા મારા પર કૃપા કરો.

જિનદાસ શેડની ચિંતા સાંભળી, પ્રતિઉત્તર આપતાં લગભંતે જણાંયું કે, તમારી જાવના અતિઉત્તર છે, પરંતુ તેમ અની શકે નહીં. કારણ કે સાધુઓ ઇકત પોતાના હેઠને ટકાવવા માટેજ નિર્દેશ ગોચરી ઠેરાયે, પોતાના નિમિત્તે અનેલી રસોાઇ કે લોજન તેમને માટે હોષિત ગળ્યાન છે, જેમ લમરો કૂલનો રસ ચૂસી દેતો

डोवा छनां कूलने जराय डीलामधु थती नथी, तेवीज रीते साधुओं गृहस्थने त्यां बनावेली रसोऽभिमांथी थेाङु थेाङु ० हेठी लाभी आरोगे छे, तेथी गृहस्थने त्यां इरी रसोऽध करती पढती नथी अने डोऽध मुश्केलीच्या नडती नथी, तेवी रीते निर्देष गोचरी ० हेठारनार साधुओं एकज धरनी अने ते पछ चोराशी हुलर साधुओंनी ते अनेज केम ? तेमना निमित्ते प्रत्येक वस्तु बनाववामां आवे ते तेमने अप्ये नाहि डेवणी लगवंताना वात सांकणी, जिनहास आवड आश्चर्यचक्षित अनी गये, पछु पुनः विनंती करतां कडेवा लाग्ये के, हे प्रलु ! तो पधी भारे कृष्ण रीते लाल देवो ? भारी उल्कट लावना तो प्रत्येक साधुओंने पारणा कराववानींज छे.

सर्वज्ञ परमात्माचे जग्यांयुं के, हे महा तुलाव ! जे तारी उल्कटा लालाज देवाना होय तो तुं अहींथी कृच्छ ला, के ज्यां विजय शेठ अने विजया शेठाशी जेवा नर रत्नो वसे छे, तमनु शियण अपांड, निर्मल अने निष्कलंड छे, अं पवित्र हपतीने जमाठवाथी, तेमने पारणु कुगववाथी तने चोराशी हुलर साधुओंने पारणु (लोजन) कराव्या जेटले.४ लाल थशे.

विमल प्रभुनी वाणी सांकणी जिनहास शेठ आश्चर्यचक्षित अनी गये, अनं विचारवा लाग्ये के, एक हपतीने जमाठवाथी चोराशी हुलर साधुओंने पारणु कराववा जेटले ज लाल ? अं तो दिग्मूळ अनी गये, तेने थयु के, अमनुं शीक्षका केतद्युं पवित्र अने अर्मेत्कर्प होशे ? के जेनी खूळ केवणी लगवंत प्रसांसा करी रहा छे अरेअर ! ‘अहुरना वसु धरा’ एडीवहंती साची हरे छे. अने तेणु तुरतज्ज कृच्छ हेश जवा प्रयाणु ग्यारंक्यु.

ते विजय शेठना धरे आवी लाग्ये. अने विजय शेठना पिताशीने अदी ठेणवा लाग्ये के, क्यां छे अं लाग्यशाणी आत्माच्या, के जेमना

शियणना वभाणु खुह डेवणी लगवंत करे छ ! अं वात सांबणताज तेना पिताना हुहय तट पर हर्ष छिलेणां देवा लाग्ये. आन इविक्षोर अनी गया आवा उत्तम भानव रत्नो पेतानाज धरमां अने ते पछु पुत्र पुत्रवधु इपे डोवा क्यो अलाशी पिता अवो होय के जेने आनंद न थय ?

जिनहास आवडे, जग्यांयुं के, शेठाशी ! आ पवित्र युगलनेज मारवाथी तेमनी अक्षित करवाथी चोराशी हुलर साधुओंने पारणा कराव्या जेटले लाल मणी, आ वात खुह डेवणी लगवंताना मुखेथी सांकणी हुं अहींया अं पुष्यशाणी युगलनी अक्षित करवा आ०ये. हुं, तेओ इयां छ पुष्यशाणी आत्माच्या एं पवित्र पुष्यशाणी युगल आरामांथी खडार आ०युं, जिनहास तेओ ने जेताज, तेओ ना यरण्यामां ढणी पडये, तेमने जेताज ते हवानिवत अनी गये, तेनुं हुहय पुलक्षित अनी उड्युं, तेनो आनं असीम अनी गये. ते हुहयनी अपूर्व उर्मिथी, लावथी अने आनंहोत्त्वास साथे अक्षित करवा भयी पडये.

विजय शेठना मात-पताच्ये आने४ अं वात लाणी के, अमारा धरमां आवा अति उत्तम नर रत्नोनो वास छे ! के जेओ अपांड शियणमत पाणे छे अहो ! केटवा तेओ गांस्तार, निर्मल अने संयमी के खुह डेवणी लगवंत जेना वभाणु करे, तेमा कृष्ण अपुर्णता होय ?

माग-पिताच्ये आ वात लाणी, लाच आठ तुर-तज्ज उभय युगल वेजय शेठ अने विजया शेठाशीच्या चारिन अंगीकार क्युं निर्मल चारिन पाणतां घातिकमी दुम थया, अनं डेवणहान प्राहुर्भूत थयुं लारभाद वर्षी सुधी आर्यभूमिन पेताना पुनित पगलाथी पावन करतां करता जगतना लुवोनो उद्धार करतां करतां अघातिकमी विद्वान करी सिद्धसिला पर अर्हराज्या लाप्यो वंदन हो आ अने पुष्ण आत्माच्योने ....

સ મા યા ર

“શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓની એક સભા તા. ૨૬-૩-૧૯૬૨ના રોજ શ્રી દિપચંહલાઈ ગાડીના પ્રમુખરથાતે મળી હતી. જેમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય એલર્ની એસેસીએશનની સ્થાપના કરવામાં આવી હતી. શ્રી સી. એન. સંઘવીને આ સંસ્થાના પ્રમુખ નીમાંથાં આવ્યા છે, સંસ્થાના સર્વ ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓને વિનંતિ છે કે તેઓ એલર્ની એસેસીએશનના સભય બને સલ્લ્યપહ માટેના હોર્મ સંસ્થાની એઝીસ : શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય એગસ્ટ કંતિ માર્ગ, સુંધર ૪૦૦૦૩૬ (ઝીન નંબર : ૩૮૬ ૪૪ ૧૭ માંથી મલશે.)”

શ્રી કાંતિલાલ સુખલાલ શાહ

શ્રેષ્ઠ પત્રકાર એપોર્ડ

સુંધરમાંથી પ્રગટ થતા ગુજરાતી જૈન સાષ્ટાહિક, પાક્ષિક કે માર્સીક પત્રોમાં જૈન ધર્મ અંગે પ્રગટ થતા તંત્રી લેખો, વૈચારિક લેખો અને અહેવાલો પૈકી શ્રેષ્ઠ કૃતિઓને દર વર્ષે, મારાણા નિવાસી શ્રી કાંતિલાલ સુખલાલ શાહ શ્રેષ્ઠ પત્રકાર એવોડ એનાયત કરવાને નિર્ણય લેવાયો છે. તે સુજલ્ય આ વર્ષે સન ૧૯૬૧ દરમ્યાન પ્રગટ થયેલી ઉપર સુજલ્યની કૃતિઓમાંથી વિદ્ધાન નિર્ણયિકા દ્વારા ઘોષિત થનારા આ એવોઈમાં પ્રથમ રૂ. ૫૦૦, દ્વિતીય રૂ. ૩૦૦ અને તૃતીય રૂ. ૨૦૦ આપવામાં આવશે.

આ સ્પર્ધામાં ભાગ લેનારે પોતાના લેખની વણ નકલ અને સાથે જે સામાયિકમાં કૃતિ પ્રગટ થઈ હોય તે સામાયિકની નકલ તા. ૩૧ મે ૧૯૬૨ સુધીમાં શ્રી સુંધર જૈન પત્રકાર સંઘના મંત્રીએ શ્રી નગીનદાસ વાવડીઠર, ગોડીજ બિલ્ડિંગ, બીજે માળે, ૨૧૬-એ કિકા ટ્રોટ સુંધર-૪૦૦ ૦૦૨ (ઝીન નં. : ૮૫૧ ૬૨ ૭૩) અગર શ્રી ચીમનલાલ કલાધર, ૩૮૫. સરદાર વી. પી. દોડ બીજે માળે, સુંધર ૪૦૦ ૦૦૪ (ઝીન નં. ૩૫૦૨૮૬) મેન્ડિટી આપવી.

વિજેતાઓને પારિતોષિક અને પ્રમાણપત્ર સમારંભ આપેની કરીને અર્પણ કરવામાં આવશે.

શ્રી નવસમરણાદિ સ્તોત્ર સંહોષનું

પ્રકાશન

શ્રી નવસમરણાદિ સ્તોત્ર સંહોષનું સુનિશ્ચી અરણ-
વિજયાલ મહારાજ સાહેબ દ્વારા સંપાદન કરાવી વિ. સં.
૧૯૬૨માં આ સભા તરફથી પ્રકાશન કરવામાં આવ્યું હતું.
સુંદર-સુધૃત ૨૫૪ દેવનાગરી લિપિમાં પ્રિન્ટ હોવાથી ખમગ
ભારતમાંથી તેની માંગણી આવતા તેતું સુનર્મદ્રણ કરીને
પ્રગઠ કરેલ છે. મજબુત પ્લાસ્ટિક ડબર સહૃતની આ સુંદર
પુસ્તિકા દરેક વૈનના ઘરમાં વસાવવા જેવી છે. કિમત
રૂ. ૭-૦૦ છે. પચાસ કે વધારે પુસ્તિકા ખરીદનારને
૨૦ ટકા કમીશન આપવામાં આવશે.

આ પુસ્તિકા દેવનાગરી લિપિમાં પ્રિન્ટ કરેલ હોવાથી
પૂ. આધુ ભગવંતો, પૂ. સાધ્વીએ મહારાજે તથા રાજસ્થાન,
મારવાડ, તેમજ દક્ષિણ વર્ગે દેશોમાં નિવાસ કરનારા
સાધ્મિક ભાઈઓ અને બહેનો માટે ખૂબ જ ઉપયોગી છે.

ધર્મ પ્રકાશના કરવા માટે ઉત્તમ પુસ્તિકા છે.

— : વધુ વિગત માટે લખો :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
આશોધિટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદભાઈ પીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

પ્રસાદ : શેઠ હેમેન્ડ કરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુત્પારાલ, ભાવનગર.